

РЕШЕНИЕ

№ 1570

гр. София, 09.03.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 13.12.2017 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **392** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ РТР16-УГ01-81-/6/06.12.16г на М. Н. Т. и М. Н. С., двете от [населено място] и с проц.представител адв. К.П. против Писмо-отказ изх.№ РТР16-УГ01-81-/5/26.10.16г на Кмета на район „Т.“-СО да им издаде удостоверение за наследници на починалия Е. Д. Б..

В жалба се твърди, че отказът е неправилен и незаконосъобразен, като двете жалбоподателки са дъщери на брата на бабата на починалия, т.е. са първи братовчедки с бащата на починалия, а с починалия са роднини от пета степен. Извършената от ответника проверка в регистрите на населението е била непълна, а проверка в актовете за гражданско състояние на лицата изобщо не е извършвана. Моли се за отмяна на отказа и връщане на преписката на ответника с указания да издаде исканото удостоверение за наследници. В съдебно заседание жалбоподателките се представляват от адв. П., който поддържа жалбата и моли за присъждане на разноски. Твърди, че жалбоподателките и Е.Б. са с пета степен на родство.

Ответната страна – Кмета на район „Т.“-СО, чрез проц.представител ю.к. М. изразява писмено становище за неоснователност на жалбата и правилност и мотивираност на отказа. Сочи, че след направена справка в НБД е установено, че бащата на починалия няма наследници по съребрена линия, а майка му има и те са включени в удостоверение за наследници на починалия. Тъй като жалбоподателките не са сред правоимащи /фигуриращите в удостоверението, техни зак.представители или техни

наследници/ да получат удостоверението съгл. чл. 5 ал.1 от наредба № РД-02-20-6/12г за издаване удостоверение въз основа на регистъра на населението, правилно им е отказано издаване на удостоверението.Починалият се наследява от по-близък по степен роднина по майчина линия, а жалбоподателките са роднини с по-далечна степен по бащина линия.Моли се за отхвърляне на жалбата и присъждане на разноски.В съдебно заседание се явява ю.к. М., която поддържа писменото становище по жалбата, оспорва като прекомерен адв.хonorар на адв. П. и моли Съда да измени акта в частта , в която е посочено, че жалбоподателките са наследници на починалия от бта степен/ако установи по-близка степен на родство/.

Жалбата е подадена в срока и съобразно изискванията на АПК, от лица с активна процесуална легитимация, срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК, пред надлежния съд, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Начало на адм.производство е сложено с депозиране на заявление вх.№ 94-М-334/04.12.15г/л.39/ от М.Т. до Кмета на район „Т.“-СО с искане за издаване на удостоверение въз основа на регистъра на населението, а именно- удостоверение за наследници на починалия Е. Д. Б., роден на 07.10.53г. Към искането си Т. е приложила удостоверение за наследници на М. В. А./по мъж И. В./, явяваща се обща наследодателка/липсва по преписката и делото/.След 18 дни, с молба вх.№ 94-М-334/1/22.12.15г/л.40/, Т. и сестра й М.С. молят Кмета на района да се произнесе изрично/вкл. ако отказва/ издаване на удостоверението за наследници.След пет дни, с молба вх.№ 94-М-334/2/29.12.16г/л.41/, Т. отново настоява пред ответника да получи изрично негово произнасяне / вкл. мотивиран отказ/.С писмо изх.№ РТР16-УГ01-81/06.01.16г/л.26/, секретарят на район „Т.“-СО указва на Началник отдел „А.“ да изготви уведомително писмо до Т. и С., че срокът за предоставяне на адм.услуга се удължава, предвид необходимостта от събиране на доказателства за съществени обстоятелства и искане съгласие/мнение на друг орган.С молба вх.№ РТР16-УГ01-81/1/08.08.16г/л.27/ Т. и С. отново молят Кмета да им бъде издадено искането от тях удостоверение, във връзка с проведена между тях среща на 08.02.16г. С Доклад изх.№ РТР16-УГ01-81/2/11.08.16г/л.28/, Началник отдел „А.“ уведомява Кмета на района, че очаква решението на Н.К./Нач-к отдел „ПНОЧР“/ дали да се издаде изричен писмен отказ или да се „премине“ към мълчалив отказ за издаване на исканото удостоверение.С писмо изх.№ РТР16-УГ01-81/3/20.09.16г/л.29/, Н.К./Нач-к отдел „ПНОЧР“/ уведомява Началник отдел „А.“, че според него следва да се постанови изричен отказ по искането по изрично изложени мотиви.С молба вх. № РТР16-УГ01-81/4/20.09.16г/л.32/ Т. отново настоява пред Кмета на района да получи изрично произнасяне по искането за издаване на удостоверението, като изброява предходните молби от 04.12.15г, 22.12.15г, 29.12.15г, 08.08.16г., на които няма отговор и до момента.С обжалваното Писмо-отказ изх.№ РТР16-УГ01-81-/5/26.10.16г,Кметът на район „Т.“-СО отказва на Т. да издаде удостоверение за наследници на починалия Е. Д. Б. с ЕГН [ЕГН], с оглед изложеното в писмо изх.№ РТР16-УГ01-81/3/20.09.16г/л.29/ на Н.К./Нач-к отдел „ПНОЧР“/ до Началник отдел „А.“/приложено е към отказа/.Писмото-отказ е връчено лично на Т. на 23.11.16г, няма данни да е връчвано на С..

Приложено е по преписката и писмено становище от ю.к. М. до Началник отдел „А.“ с изх.№ РТР16-ГР94-305/1/26.02.16г/л.42/, видно от което молба за издаване

удостоверение за наследници на Б. е депозирано и от Сedefка И. М./чрез адв. Кр.С./ с вх.№ РТР16-ГР94-305/1/01.02.16г/т.е. има образувана и друга адм.преписка/.Предложението на ю.к. М. до Началника на отдел „А.“ е да се откажа на М. издаване на удостоверение за наследници на Б., тъй като също не е сред правоимащите съгл. чл. 5 ал.1 от Наредбата.

От представеното удостоверение за наследници № ЕС УН-2918/12.12.15г/л.20/, става видно, че А. П. Б., ЕГН [ЕГН], вдовица, починала на 22.05.80г , е оставила за свой наследник И. Г. Г. с ЕГН [ЕГН]/син на Л. К. Г., която е сестра на Ц. К. Б., която е съпруга на Д. Л. Б., който е син на А. Б./, т.е. племенника на снаха й. А. П. Б. е била женена за Л. Д. Б., роден на 01.05.1892 и починал на 19.08.96г/преди нея/, като видно от удостоверение № ЕС УН-2919/12.12.15г негов наследник е също И. Г. Г. с ЕГН [ЕГН]/племенник на снаха му/.Видно от акт за раждане № 2049/13.11.57г, И. Г. Г. е син на Л. К. Р./по баща/ или Г. Г./по мъж/ и на Г. И. Г..В личния й рег.картон/л.64/, Л. е отразена като К. Г. и е с майка Л. и баща К..

Видно от личния рег.картон на Е. Д. Б., той е син на Д. Л. Б./син на А. Б. и Л. Б./ и Ц. К. Б./сестра на Л. К. Г. и леля на И. Г. Г./Е. Б. е бил женен за М. И. Б. с ЕГН [ЕГН], с която е разведен/брак.дело № 4125/86г на СРС/. Е. Б. е починал на 12.06.15г, като е бил разведен и без деца. Издавани са два пъти удостоверения за наследници на Е. Б. на лицето И. Г./негов първи братовчед по майчина линия/, съответно на 03.07.15г и на 29.09.15г. Издавано е веднъж удостоверение за наследници на Е. Б. и по искане на район „О.“-СО.

Въпреки многократно даваните от Съда указания и отлагания по делото, ответникът не представи по делото нито удостоверението за наследници на М. В. А./по мъж И. В., майка на А. Б./, което е било приложено към заявлението на Т. от 04.12.15г/т.е. преписката е представена непълна на Съда/, нито актове за гражданско състояние и личните рег.картони на двете жалбоподателки, на баща им Н. П./брат на А. Б./ и на баба им М. А./майка на баща им и на А. Б./.

Така твърденията на жалбоподателките, че са внуци на общата наследодателка М. А., респ. племеннички на А. Б. /по бащина линия/ и първи братовчедки на сина й Д. Б./по бащина линия/, остават недоказани. Съдът е указал на жалбоподателките, че носят док.тежест на осн. чл. 170 ал.2 от АПК и следва да докажат наличието на фактически основания да им се издаде исканото удостоверение за наследници на Е. Б.. От друга страна жалбоподателките многократно поддържаха доказателственото си искане ответникът да представи актовете за гражданско състояние и регистрите на населението по отношение на всички споменати лица до достигане на общия им наследодател М. А.. Съдът многократно задължава ответника и отлага делото, но ответникът така и не представи находящите се при него доказателства. В резултат към момента по делото няма доказателства, от които Съдът да изведедостоверен извод за степента на родство между жалбоподателките и Е. Б./каквото е искането на ответника от последното заседание/.От наличните доказателства/вкл. ръчно изработена от ответника схема на родствени връзки на Д.Б., баща на Е.Б./ се установява само със сигурност, че И. Г.Г. е първи братовчед на Е. Б. по майчина линия/синове са на две сестри/. Степента на родство между Е.Б. и И.Г. е четвърта/така е отразено и в схемата с родствени връзки на Е.Б./.. Ако е вярно твърдението на жалбоподателките, че са първи братовчедки на Д. Б.-баща на Е.Б. /няма доказателства за това/, то жалбоподателките и Е.Б. са с една степен на родство по-далечни роднини на Е.Б., отколкото е Е.Б. с И. Г.Г..Жалбоподателките и Е.Б. са с пета степен на родство по

бащина линия /както твърдят и самите жалбоподателки/, но Е.Б. и И.Г. са с четвърта степен на родство по майчина линия, т.е. с една степен по-близко родство/както пък твърди ответника/.

При така изложената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Съобразно изричната разпоредба на чл.215 ал.1 от ЗУТ и чл.145 ал.1 от АПК от компетентността на Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона.

Писмото-отказ е издадено от компетентен орган, в кръга на предоставените му по закон правомощия- Кмета на района по последен постоянен адрес на починалия Е.Б./съгл. чл.2 ал.1 от наредба № РД-02-20-6-24.04.12г/.

Писмото-отказ е издадено при спазване изискванията за писмена форма, Като не съдържа голяма част от реквизитите по чл.59 ал.2 от АПК, включително не съдържа фактически и правни основания за отказа и указания за реда за оспорването му. При постановяване на отказа ответникът се позовава на фактически и правни установявания, изложени от Началника на отдел“ПНОЧР“ в негово писмо до Началника на отдел „А.“. Съгл. съдебната практика е допустимо фактическите установявания на органа-издател да не са материализирани в самия адм.акт, а в адм.преписка по неговото издаване.Поради което Съдът приема, че фактическите и правни основания за издаване на отказа са изложените в писмо изх.№ РТР16-УГ01-81/3/20.09.16г/л.29/ - връчено ведно с отказа.Видно от становището на Началника на отдел“ПНОЧР“, правена е справка в регистрите на населението, но само относно роднините на починалия Е.Б. по майчина линия.Установено е, че жалбоподателките не са негови роднини по майчина линия, но не е правена справка в регистрите на населението дали не са негови роднини по бащина линия/както твърдят/. Самият ответник е представил в хода на съдебното производство схема на родствените връзки на бащата на починалия- Д.Б..Според тази схема жалбоподателките са с четвърта степен на родство с бащата на починалия-Д.Б., т.е. са с пета степен на родство с починалия. Което е индиция, че ответникът разполага с данни за роднините по бащина линия на Е.Б.. От друга страна нито по адм.преписка, нито по делото ответникът представя регистри на населението за роднините на починалия по бащина линия.Поради което Съдът намира, че постановеният отказ е постановен в нарушение на процесуалните правила, като не са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая-чл. 35 от АПК/не са изследвани регистрите на населението по бащина линия на починалия/. Това е довело до липса на фактически установявания относно роднините по бащина линия и конкретната степен на родство между починалия и жалбоподателките, респ. това прави отказа частично немотивиран.

По изложените съображения отказът, като постановен в нарушение на административно-производствените правила/чл. 35 от АПК/, следва да бъде отменен и преписката върната на ответника за ново произнасяне. При което, след като се направят надлежни справки в регистрите на населението относно роднините на починалия по бащина линия, органът направи своя фактическа констатация относно степента на родство между жалбоподателките и починалия и изведе свой правен

извод защо И.Г. следва да е отразен като наследник на починалия и на него се издава удостоверение за наследници, а не на жалбоподателките. Ако се установят твърденията на жалбоподателките/че са първи братовчедки на бащата на починалия/, да се вземат предвид указанията на Съда за степента им на родство с починалия.

Предвид изхода на делото, искането на жалбоподателките за присъждане на разноски е основателно по чл. 143 ал.1 от АПК. По делото са представени доказателства за сторени само от жалбоподателката Т. разноски в размер на 1010лв/10лв дър. такса и 1000лв адв. хонорар, договорен и внесен от нея/. Ответникът е направил на осн. чл. 78 ал.5 от ГПК възражение за прекомерност на адв. хонорар, което Съдът намира за основателно, предвид фактическата и правна сложност на делото. На Т. следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв- минималния размер по чл. 8 ал.3 от Наредба № 1/04г., както и внесената дър. такса 10лв, или общо разноски в размер на 510лв.

Водим от горното и на основание чл.172 ал.1 и ал.2 и чл. 173 ал.2 от АПК Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Писмо-отказ изх.№ РТР16-УГ01-81-/5/26.10.16г на Кмета на район „Т.“-СО, по жалба вх.№ РТР16-УГ01-81-/6/06.12.16г на М. Н. Т. и М. Н. С., двете от [населено място].

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Кмета на район „Т.“-СО за ново произнасяне по заявление вх.№ 94-М-334/04.12.15г с искане за издаване на удостоверение за наследници на починалия Е. Д. Б., съгласно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА район „Т.“-СО да заплати на М. Н. Т. от [населено място] сумата от 510 лв/петстотин и десет лева/, представляваща сторените от нея разноски в уважената им част.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: